

Fra andre kilder:

Den sorte byld som sprakk

ALF LARSEN i Farmand.

Det er dessverre lenge mellom hver gang Alf Larsen gir lyd fra seg i «Farmand», men når han det gjør, så er det fascinerende lesning i en avdød tidsalder. Vi er kleptomane når det gjelder Alf Larsens artikler, og derfor stjeler vi også den siste i «Farmand»:

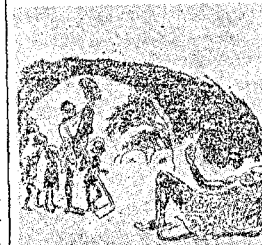

Fy Mতো! Din slomme gutt! Kast øyeblikkelig vekke bananen! Vi får jo nå tørrfisk fra Norge!

Der var mange for hvem den første verdenskrig betød sammenbruddet av hele deres politiske forestillingsverden, en lignende virkning burde «Afrikas frigjøring» få.

Ensrettingen vil naturligvis fortsette, og det radikale hysteri vil endnu en tid beherske verden, men denne tid er nu kort tilnått. Det kan høist dreie seg om 25–30 år, så vil verdensradikalismens nederlag være endelig og uopprettelig. Som en døende, hvem hele familien har vært hjelpeløst underkastet, tyrannerer den gale endnu hele huset. Men snart begynner umennesket å ralle, og ganske visst faller hele huset sammen i det øyeblikk det oppgir ånden, men for dem som kommer helskinn ut av ruinene vil det allikevel være en uhyre lettelse, likegyldig hvordan skjebnen senere måtte arte seg: De sinnssyke illusioners tid vil være forbi.

Dette århundregamle mare-ritt av fikse ideer og overspendte forestillinger, av naive drømmer og enfoldige teorier, av forluren sentimentalitet og kynisk hykleri, av hat under menneskekjærlighetens maske, av meningsterror i humanistisk regi, av løgnen satt i system og bakvaskelsen gjort til sannhetsvidne — alt dette vil en dag ha en ende. Og da vil det gå opp for verden at alt hvad historien før har sett av «inkvisisjon» vil blegne ved siden av hvad radikalismen fikk til med avisene som torturedskaper og «den

Kom hit, Mambalambá! Du behøver ikke å arbeide mere på marken! Radio sier: Balubaene får plenty plenty utviklingshjelp!

offentlige opinion» som kjetterbål.

Allverdens på den tid rapid tiltagende ondskap og infami flyttet med radikalismens gjennebrudd helt ned i det fysiske og helt inn i det sjelig-åndelige. Istedenfor gloende tenger, kagstrykning og utstilling av offeret på steile og hjul, fikk vi den offentlige æresskjenning, neddykning i en systematisk forfølgelseskampagne med mis-tenkeliggjørelse av ens handlinger, forvrengning av ens tanker, og tilslutt utstillingen for allverdens øine som en av selve sannhetens høyesterett dømt person, en reaktionær eller en forræder, folkeforræder og menneskehetsforræder! Hvertu- gen av Alba var en sann gudsmann ved siden av Karl Marx. Ja, hvad er ikke Hexehammeren for et uskyldig produkt ved siden av den marxistiske historieskrivning, hvor hele historien er stillet på hodet og menneskehetens helligste trampet i støvet. Gud gjort til et latterlig fantasiprodukt og mennesket til et dyr!

Her er der virkelig grund til å anvende ordet: Frykt ikke for dem som slår legemet ihjel osv.

Med eksperimentet i Kongo endte den demokratiske illusjon at alle mennesker kan være frie og selvstyrende og alle stater republikker, at børn og barnlige sjeler kan regjere seg selv, at negre er modne for parlamentarismen og at flertallsvalg kan praktiseres blandt hodeje-gerne på Borneo eller blandt pygmeerne. En idealistisk drøm var blitt til en besettelse, og denne besettelse var blitt til en veritabel galskap, et masschysteri, hvorunder en bestemt mennesketype, den som hadde ladt seg besette av revolutions-ideerne, gikk amok og rev den verden ned over hodet på seg som den hadde fått reist en skrupelig førsteetage på.

Efter Kongo aldrig mere en drøm om frie valg i Kina og republikk i Indonesien! Diktaturer venter overalt de fortidlig løslupne.

Et fantastisk men på samme tid forsonende trekk ved dette verdensvanviddets markeds- skuespill på kysten av det mørke Fastland var at den utspillet seg som en aldrig før sett blanding av tragedie og farce. Det gav et glimt inn i en ubarmhjertighet og en humor langt ut over det menneskelige. Det er godt noe ligger så høit at ikke enhver revolutionsdikter kan sette det i scene!

Så ille det var måtte man jo le da det ryktes at balubaene, som efter pålitelige missionærs utsagn skal være den høiestst-

(Forts. s. 6)

Den sorte byld - -

(Forts. fra s. 4)

ende av Kongos stammer, hadde slått ned en irsk peloton og valgt den mest egnede av dem til å koke medicin av! Leve friheten og demokratiet! Hvorfor iallverden skulde de ikke ha lov til det når raggare parrer seg offentlig i Sveriges folkepar-ker, og de gemeneste slyngler blandt de hvite i TV-oppvis-ninger blir interviewet om hvilke yterligere bekvemmelig- heter de ønsker seg i fengsels- pensionaterne og de offentlige forbryterskoler? Det er rett og slett nazisme å ville forby men- neskeeteri i Afrika! På norsk nytale staves forresten menne- skerettighet menneskerett; det bør være en pekepinn for and- re, underutviklede folk.

Men ved det vendepunkt i historien som det «befriede» Afrika utvilsomt vil bli (i den grad det da ikke allerede er blitt det) kunde det kanskje ha en mening å kaste et blikk tilbake på kolonialismen og den hvite manns «skyld». La oss sammen- ligningsvis begynne med oss selv, med nordmennene som undertrykte og koloniserte av danskerne.

Hvem var det som vakte apekatten opp av firehundre- årig natten? Skal vi se objektivt på det, se på de historiske

kjennsgjerninger istedenfor å gasse oss i våre nationale mere- og mindreverdighetskomplek- ser, så taler all sannsynlighet for at uten de beryktede danske fogder (som ganske sikkert ikke var verre enn våre nuvar- ende statsansatte og statsbeskyt- tede skatteflåere) var aldrig den i en dødlignende letargi nedsunkne «nordmann» våk- net av dvalen.

Med visse mellomrum synker folkene hen i en slik dval, de har sin historiske søvn, de har sin dag og sin natt som alt i denne verden. Oppvåkningen for et folk er alltid å ligne med en fødsel, og en fødsel er nesten alltid smertefull.

I årtusinder hadde nu de far- vede folkeslag — gule, brune og sorte — henligget i en slik his- torisk dval. Intet hadde rørt seg hos dem, intet hadde for- andret seg i deres liv eller deres forestillingsverden. Tiden had- de stått stille over Asia og Afri- ka. Men nu var det øyeblikk kommet da disse sløvt vegeter- ende menneskemasser, som i mellom tiden var nedsunket i smuss og elendighet, overtro og slaveri under gamle ritualer (de var for lenge siden, likesom de hvite nu, faldt ut av den opp- rinnelige sammenheng), øie- blikket var kommet til at de skulde vekkes og igjen delta i verdensutviklingen, om til de- res egen og verdens lykke eller ulykke, det får vi se, men skje skulde det. Og dertil blev den hvite mann brukt! Han er de- res velgjører og oppdrager, streng ofte nok, rå under tiden, men også utrolig mild og over- bærende, tålmodig som kun den voksne kan være det overfor barn.

Japan skylder sin oppvåknen til moderne stormakt med drøm om verdensherredømmet ame- rikanernes bombardement av Tokios havn i 1853. Den sov- ende jette Kina skylder først Opiumskrigen og den brutale nedslaktning av Boxeroppstan- den og dernest japanernes in- vasjon på fastlandet i 1937 at den endelig begynte å strekke på seg og gni seg i øinene. Det halvveis forråtnede Indien, en spedalsk ved veikanten, skulde takke englenderne på sine knær for at de reiste det og gav det et glimt av ny bevissthet og gjenvakt vilje. Englenderne har vært storartede i Indien, endog den latterlige Gandhi med hans rolk og hans uanstendige na- kenhet bar de over med og lot ham spille sin groteske rolle til ende.

Historiens dommer bruker ikke «Dagbladet» som proto- koll for sine domsavsigelser. La disse skvakeblikker holde på endnu en stund, snart har de ikke annet enn månen å gjø på.

«Afrika er en stort gigant, hvis kjød holdes sammen av hvite knokler, nerver og sanser. Fjerner man disse faller kjødet slapt tilbake i urskogstilstan- den», skriver Afrikakjenneren Stuart Cloete.

Under alle omstendigheter

End!

~~~~~
vet vi at de nye hvite knokler, nerver og sanser som nu vil bli transplantert inn i den farvede verden ikke kommer til å bestå av Homer og Vergil, Augustin og Thomas av Aquina, Dante, Shakespeare og Goethe, men av den kulørte ukepresse, Donald Duck-filmer, socialisme, psykoanalyse, TV-oppvisninger av fotball og boksekamper og i radioen humanistisk prat og slett skjult hatspropaganda til fordel for kommunismen og diktaturet.

En fremtid venter nu de farvede folk ved siden av hvilken kolonialismen vil fortone sig som en paradistilstand.